



REPUBLIKA HRVATSKA  
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU  
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br.16-Pr-1742/2022-119

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A  
I  
R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Danijeli Marotti Andrić, u pravnoj stvari I-tužiteljice Margarete Krakan Čop iz Zagreba, Joze Martinovića 11, OIB: 41344515723, II-tužitelja Dalibora Klasnića iz Velike Gorice, N. Bonifačića 15, OIB: 20834730660, III-tužitelja Dragana Markovića iz Zagreba, Voćarsko naselje 32, OIB: 71462734269 i IV-tužitelja Save Maksimovića iz Zagreba, Klaićeva 42, OIB: 10297047449, zastupanog po punomoćnici Melihi Okić Buljanović, odvjetnici iz Zagreba, protiv I-tuženika ISTO d.d. u stečaju, sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, zastupanog po stečajnom upravitelju Stanku Makar, II-tuženika Industrogradnja d.d. u stečaju, sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 03714155365, zastupanog po stečajnom upravitelju Ivani Klakan, a svi zastupani po osporavatelju tražbine ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o., sa sjedištem u Krnici, Duga uvala 1, OIB: 01629444750 te III-tuženika ISTO Grupa d.d., sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 7. ožujka 2024., u prisutnosti II-tužitelja osobno, III-tužitelja osobno, punomoćnice IV-tužitelja Melihe Okić Buljanović, odvjetnice, punomoćnika I-tuženika Saše Vranić, a u odsutnosti uredno pozvane I-tužiteljice i uredno pozvanog I- i II- tuženika, 8. travnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da postoji i da je osnovana tražbina Maksimović Save, Klaićeva 42, Zagreb, OIB 10297047449 prema I tuženiku ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 u I. višem isplatnom redu u neto iznosu od 7.992,90 eura/ 60.222,51 kn ((red. br. 163) neto iznos od: 4.293,51 eura/ 32.349,42 kn, kamate na neto iznos od: 2.983,94 eura/ 22.482,47 kn i parnični trošak: 715,46 eura/ 5.390,62 kn).

II. Utvrđuje se da postoji i da je osnovana tražbina Maksimović Save, Klaićeva 42, Zagreb, OIB 10297047449 prema II tuženiku Industrogradnja d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4- 6, OIB: 03714155365 u I. višem isplatnom redu u neto iznosu od 10.230,25 eura/ 77.079,82 kn ((red. br. 78) neto iznos od: 4.293,51 eura/ 32.349,42 kn, kamate na neto iznos od: 4.070,33 eura/ 30.667,90 kn i parnični trošak: 1.866,41 eura/ 14.062,50 kn).

III. Nalaže se III tuženiku ISTO GRUPA d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330 isplatiti tužitelju Maksimović Savi, Klaićeva 42, Zagreb, OIB: 10297047449 neto iznos od 4.293,51 EUR/ 32.349,42 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15. svibnja 2011. do 31. srpnja 2015. godine prema stopi utvrđenoj po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po stopi koja određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 8 dana.

r i j e š i o j e

IV. Nalaže se I tuženiku ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, osporavatelju tužiteljeve tražbine ISTO INDUSTRGRADNJA d.o.o. Krnica, Duga uvala 1, OIB: 01629444750, te III tuženiku ISTO GRUPA d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330, solidarno isplatiti tužitelju troškove ovog parničnog postupka i to I tuženik ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 iznos od 2.534,54 eura solidarno s druga dva tuženika, osporavatelj tužiteljeve tražbine ISTO Industrogradnja d.o.o. Krnica, Duga uvala 1, OIB: 01629444750 iznos od 1.383,59 eura solidarno s druga dva tuženika te III tuženik ISTO GRUPA d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330 iznos od 3.250 eura solidarno s druga dva tuženika, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8. travnja 2024. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 8 dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška za daljnji iznos preko dosuđenog.

VI. Odbija se zahtjev I tuženika za naknadom parničnog troška u cijelosti.

VII. Smatra se da je tužba u odnosu na I-tužiteljicu Margaretu Krakan Čop povučena.

VIII. Utvrđuje se da je tužba u ovoj pravnoj stvari u odnosu na tužitelje Dalibora Klasnića i Dragana Markovića, povučena.

### Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka navode da su bivši radnici trgovačkog društva Operativa Lomnica d.o.o. Savska cesta 66, MBS: 080650278, OIB: 11920500958 koje društvo je nakon provedenog stečajnog postupka prestalo postojati, i brisano je iz sudskog registra. Društvo je ranije nosilo naziv Industrogradnja d.o.o. i bilo upisano kod sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu pod istim matičnim brojem. Izjavom od 24. srpnja 2009. društvo Industrogradnja d.o.o. kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o. pristupilo je kolektivnom ugovoru. Radi se o trgovačkom društvu u sastavu Grupe Industrogradnja. Kolektivnim ugovorom između Sindikata Graditeljstva Hrvatske - Sindikalnih podružnica: Industrogradnja d.d., Industrogradnja-Funkcije, Industrogradnja-Stanogradnja d.o.o., Indostand d.o.o. i Novog Sindikata-Sindikalna Podružnica "Industrogradnja" s jedne strane te Industrogradnje d.d., Industrogradnje-Stanogradnje d.o.o. (kasnijeg naziva Operativa Zapad d.o.o.), Indostanda d.o.o. i Izoinda d.o.o., s druge strane kao poslodavca, sklopljenog 31. listopada 2007., kojem je pristupilo i društvo Industrogradnja d.o.o. = Operativa Lomnica d.o.o. propisana je obveza i to u čl.107. Kolektivnog ugovora da će u slučaju otkazivanja Ugovora o radu za sve radnike bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu Grupe Industrogradnja rade obračunati i isplatiti radniku sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa ukoliko d.o.o.-i nisu u mogućnosti isplatiti sami. Obračun svih dospjelih potraživanja radnika sukladno čl.108. Kolektivnog ugovora se radniku mora predati s danom prestanka radnog odnosa, u formi ovršne isprave. Jedinici vlasnik i osnivač navedenih društava jest Industrogradnja Grupa d.d. Radilo se o prijenosu pogona. Sukladno čl. 104. KU svim radnicima koji su u radnom odnosu d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja priznaje se kontinuitet neprekinutog radnog odnosa bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja su ostvarili radni staž te radnici zadržavaju sva prava i obveze koje proizlaze iz osnova neprekinutog radnog staža (otkazni rokovi, otpremnine, neisplaćene plaće i dr.). Dakle, radilo se o bivšim radnicima dužnika čiji su ugovori o radu preneseni na društva u sastavu grupe Industrogradnja, a što je vidljivo iz Kolektivnog ugovora koji im jamče isplatu svih prava iz radnog odnosa. Stečaj nad trgovačkim društvom Operativa Lomnica d.o.o. vodio se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu St-451/10 te su u tom postupku utvrđena potraživanja koje tužitelji s osnova radnog odnosa imaju prema tom društvu. Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca (u daljnjem tekstu: Agencija) donijela je za radnike Operativa Lomnica d.o.o., ovdje tužitelje, temeljem Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja rješenja o isplatama dijela potraživanja radnika. U tablici je potraživanje radnika utvrđeno na način da je od potraživanja priznatog u stečajnom postupku St-451/10 oduzet iznos priznat rješenjem Agencije, i to na način da je prikazano cjelokupno potraživanje. Od navedenog potraživanja prema društvu Operativa Lomnica d.o.o. također je umanjen iznos koji je od strane društva Operativa Lomnica d.o.o. u stečaju isplaćen radnicima po stečajnom upravitelju 21. prosinca 2011., prema tablici stečajnog upravitelja. Kako tužitelji svoja potraživanja nisu mogli naplati od društava Operativa Lomnica d.o.o. kod kojeg su bili posljednje zaposleni, to

im je sukladno čl.107. Kolektivnog ugovora o preuzetoj obvezi, iste dužan platiti tuženik. Tijekom postupka IV tužitelj navodi da svoje potraživanje potražuje u neto iznosu, obzirom da mu je radni odnos prestao prije stečaja nad društvom Operativa Lomnica d.o.o. i to prema isplatnoj listi i pregledu potraživanja tuženika, a potraživanje temelji na kolektivnom ugovoru koji propisuje obvezu tuženika te ističe da mu je radni odnos prestao Odlukom o prestanku radnog odnosa od 31. prosinca 2009. kao i da mu je izdana isplatna lista na ukupan neto iznos od 36.331,75 kn i to "odlazak u mirovinu" – što je otpremnina u iznosu od 32.349,42 kn te regres 3.600,00 kn, umanjeno za obustavu u iznosu od 385,00 kn, odnosno ukupno neto iznos od za isplatu 36.331,75 kn. Nakon izdavanja predmetne isplatne liste IV tužitelju je isplaćen iznos od 3.982,33 kn neto te je ostalo neisplaćeno 32.349,42 kn neto iznosa otpremnine.

1.1. Podneskom od 12. veljače 2024. (stranica 911-913 spisa) IV tužitelj je konačno specificirao tužbeni zahtjev.

2. Prvobitno označeni tuženik Industrogradnja Grupa d.d. u odgovoru na tužbu naveo je da ne priznaje tužbu u cijelosti, osporava njezinu visinu i osnovanost iste te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što navedeni tuženik nikada nije bio poslodavac tužitelja te iz toga razloga tužitelji nemaju pravne osnove od istoga potraživati isplatu dugovanog temeljem potraživanja iz radnog odnosa. Osim toga, tuženik napominje da je RH svoja potraživanja namirila odnosno uredila sa Industrogradnja grupom d.d. te se slijedom toga protivi i obračunavanju i naplaćivanju potraživanja sa RH. Nadalje, tuženik naglašava da "Grupa Industrogradnja" koja se spominje u kolektivnom ugovoru nije pravna osoba, ista ne postoji kao takva niti je ikada postojala. Osim toga, za istu "Grupa Industrogradnje", slijedom navedenog nije moguće stvoriti bilo kakvu obavezu, obvezno-pravnog karaktera niti je itko ovlašten u ime nepostojeće "Grupa Industrogradnje" stvarati za istu ili treće osobe bilo kakve obveze imovinsko-pravnog karaktera. Iz preslike svih dostavljenih dokumenata uz tužbu tužitelja vidljivo je da isti nikada nisu bili zaposlenici prvobitno naznačenog tuženika, što potvrđuje istaknuti prigovor tuženika radi promašene pasivne legitimacije. Tuženik naglašava da samim pristupom/potpisom KU nije isključivo utvrđeno i osnovano postojanje pasivne legitimacije tuženika i njegove odgovornosti u sporovima ovakve prirode. Nadalje tuženik obavještava da je 20. siječnja 2014. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.broj: 344/2013, a koja je odluka postala pravomoćna i ovršna 20. siječnja 2014., dopušteno sklapanje predstečajne nagodbe u odnosu na prvobitno naznačenog tuženika. Tužitelji su u postupku predstečajne nagodbe tražili prioritetan status radnika što im nije priznato niti im je moglo biti priznato jer im tuženik nikada nije bio poslodavac te tražbina tužitelja nije prioritetna tražbina. Tuženik napominje da je su tužitelji prijavili predmetnu tražbinu u postupku predstečajne nagodbe te je tuženik bio dužan predmetnu tražbinu i obuhvatiti predstečajnom nagodbom iz razloga samih odredaba Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, no međutim u onom iznosu u kojem ih su ih sami tužitelji prijavili, ne višem. Sukladno pravomoćno zaključenoj predstečajnoj nagodbi tuženika, predviđeno je namirenje tužitelja ravnopravno kao i svih ostalih vjerovnika, ali najviše do prijavljenog iznosa i uz uvjet da dokažu pravnu osnovu svoje tražbine - što tužitelji i pokušavaju ovom parnicom, ali tuženik navedeno osporava. Predlaže odbiti tužitelje sa tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti i naložiti im plaćanje parničnog troška u cijelosti,.

3. Sud je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid u svu dokumentaciju priloženu spisu.

4. U ovoj pravnoj stvari sud je zakazao glavnu raspravu za 7. ožujka 2024., a na koju nije pristupila uredno pozvana I tužiteljica niti je svoj nedolazak opravdala, kao ni uredno pozvani II tuženik, osporavatelj tražbine IV tužitelja u stečajnom postupku nad II tuženikom - ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o., koji je ovlašten nastupiti u ime i za račun stečajnog dužnika II tuženika te III tuženik, dok su na ročište pristupili II tužitelj, III tužitelj, punomoćnica IV tužitelja i punomoćnik I tuženika.

5. Prisutni punomoćnik I tuženika se nije upustio u raspravljanje u odnosu na I tužiteljicu.

5.1. Članak 295. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje: ZPP) propisuje da, ako s ročišta za glavnu raspravu neopravdano izostanu obje stranke ili ako dođu na ročište, ali se neće upustiti u raspravljanje, ili se udalje s ročišta, smatrat će se da je tužitelj povukao tužbu.

5.2. Budući da je I tužiteljica neopravdano izostala sa ročišta za glavnu raspravu, a prisutni tuženik se nije htio upustiti u raspravljanje u odnosu na I tužiteljicu, ovaj sud smatra da su u odnosu na I tužiteljicu ispunjene pretpostavke iz članka 295. stavka 2. ZPP-a pa je riješio kao pod točkom VII. Izreke ove odluke.

6. II i III tužitelji su na glavnoj raspravi održanoj 7. ožujka 2024. povukli tužbe.

6.1. I tuženik je na istoj glavnoj raspravi pristao na povlačenje tužbe od strane II i III tužitelja, pa je stoga sud na temelju odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a, riješio kao pod točkom VIII. izreke u odnosu na II i III tužitelja.

7. III tuženik je podneskom od 5. ožujka 2024. zatražio da se glavna rasprava određena za 7. ožujka 2024. ne održi jer je tek 29. veljače 2024. zaprimio podnesak tužitelja od 12. veljače 2024., navodeći da je nedovoljno za pripremu za raspravu pa da stoga smatra da nisu ispunjene procesne pretpostavke za vođenje glavne rasprave. Sud je na glavnoj raspravi održanoj 7. ožujka 2024. odbio prijedlog III tuženika za odgodom rasprave, budući da se navodi iz podneska tužitelja od 12. veljače 2024. ne odnose na III tuženika već samo na otvaranje stečajnog postupka nad II tuženikom, pri čemu tužitelj u istom ne navodi nikakve nove činjenice i dokaze u odnosu na III tuženika, a također valja napomenuti da je sud podnesak tužitelja od 12. veljače 2024. dostavio strankama u postupku isti dan po zaprimanju putem e-komunikacije.

8. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je konačni tužbeni zahtjev IV tužitelja u cijelosti osnovan.

9. Među strankama je sporna i osnova i visina tužbenog zahtjeva.

10. Odredbom čl. 125. Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 38/1995, 54/1995, 65/1995, 102/1998, 17/2001, 82/2001, 114/2003, 142/2003, 123/2003, 30/2004, 68/2005, 94/2009, 149/2009, dalje ZR), propisano je da radnik kojem poslodavac otkazuje nakon dvije godine neprekidnoga rada, osim ako se otkazuje iz razloga uvjetovanih ponašanjem radnika, ima pravo na otpremninu u iznosu koji se određuje s obzirom na dužinu prethodnoga neprekidnoga trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem, s tim da se otpremnina se ne smije ugovoriti, odnosno odrediti u iznosu manjem od jedne trećine prosječne mjesečne plaće, koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod toga poslodavca.

10.1. Identično je propisano i odredom čl. 126. Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023).

11. Potraživanje radnika po osnovu otpremnine dospijeva u slučaju otkazivanja temeljem odredbe čl. 106. ZR-a uručjenjem otkaza, odnosno u slučaju da nakon uručjenja otkaza radnik odrađuje otkazni rok istekom otkaznog roka.

12. Uvidom u Odluku o prestanku Ugovora o radu od 31. prosinca 2009. (stranica 25 spisa) proizlazi da Industrogradnja d.o.o. istu donosi na osnovu čl. 118. i 125. ZR-a, u svezi s Odlukom o otkazu Ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu od 16. srpnja 2009. te da je istom utvrđeno da IV tužitelju kojem je na osnovi Odluke navedene u uvodu otkazan Ugovor o radu s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu uz korištenje prava na otkazni rok u trajanju od četiri mjeseca, prestaje radni odnos s danom 7. siječnja 2010. Iz obrazloženja iste proizlazi da je radniku otkazan Ugovor o radu s ponudom izmijenjenog Ugovora o radu s danom 16. srpnja 2009., da je radnik odbio prihvatiti ponudu za sklapanje Ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima te mu je priznato pravo da na radu ostane za vrijeme trajanja otkaznog roka, a koji traje četiri mjeseca, da je otkazni rok radniku počeo teći 1. kolovoza 2009., i isti istekao zaključno sa danom 7. siječnja 2010., zbog čega je donesena predmetna odluka, kao i da će se pravo na otpremninu realizirati sukladno odredbi čl. 125. ZR-a, a za 24 godine neprekidnog rada kod ovog poslodavca. Također je navedeno da će otpremnina i jednokratni dodatak za 2008. i 2009. biti isplaćena s plaćom za siječanj 2010.

13. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za tvrtku Operativa Lomnica d.o.o. - u stečaju, proizlazi da je nad tvrtkom Operativa Lomnica d.o.o. bio otvoren stečajni postupak 1. ožujka 2011., da je tvrtka Operativa Lomnica d.o.o. - u stečaju pravni slijednik tvrtke Industrogradnja projekti d.o.o. Utvrđeno je da je obustavljen i zaključen stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Operativa Lomnica d.o.o. - u stečaju rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-451/10 od 29. prosinca 2011. Jedinu osnivač tvrtke Operativa Lomnica d.o.o. - u stečaju je tvrtka Industrogradnja nekretnine d.o.o.

14. Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za tvrtku Industrogradnja grupa d.d. sud je utvrdio da je pravni prednik navedenog dioničkog društva tvrtka Industrogradnja d.d. Nadalje, utvrđeno je da je nad dioničkim društvom Industrogradnja grupa d.d. rješenjem FINE – Financijska agencija od 3. siječnja 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe te da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-344/13 od 20. siječnja 2014. odobreno sklapanje predstečajne nagodbe između navedenog dioničko društva kao dužnika i vjerovnika predstečajne nagodbe.

15. IV tužitelj Savo Maksimović je bio radnik trgovačkog društva Industrogradnja d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o. Izjavom od 24. srpnja 2009. društvo Industrogradnja d.o.o., pristupilo je Kolektivnom ugovoru, a IV tužitelj svoje potraživanje temelji na Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007.

16. Uvidom u Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007. sud je utvrdio da navedeni KU sklopljen između Sindikata graditeljstva Hrvatske - Sindikalne podružnice: Industrogradnja d.d., Zagreb, Savska cesta 66, Industrogradnja - Funkcije, Zagreb, Savska cesta 66, Industrogradnja - Stanogradnja d.o.o., Donja Lomnica, Industrijska cesta bb, Indostand d.o.o., Zagreb, Poljanička 5 i Izoind d.o.o., Donja Lomnica, Industrijska cesta 21, te Novog sindikata - Sindikalna podružnica Industrogradnja, Donja Lomnica, Industrijska cesta 21, s jedne strane i tvrtki Industrogradnja d.d., Zagreb, Savska cesta 66, Industrogradnja - Stanogradnja d.o.o., Zagreb, Savska cesta 66, Indostand d.o.o., Zagreb, Poljanička 5 i Izoind d.o.o., Donja Lomnica, Industrijska cesta 21, s druge strane, da je navedeni KU sklopljen na neodređeno vrijeme (čl. 115 KU-a), a primjenjuje se od 1. rujna 2007. (čl. 116. KU-a), dakle da je na snazi u utuženom razdoblju.

16.1. Nadalje, uvidom u isti sud je utvrdio da se Industrogradnja d.d. tim Kolektivnim ugovorom obvezala da će u slučaju otkazivanja ugovora o radu za sve radnike bez

obzira u kojem d.o.o. i d.d.-u u sastavu Grupe Industrogradnja rade obračunati i isplatiti radniku sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa ukoliko d.o.o.-i nisu u mogućnosti isplatiti sami, a pod otkazivanjem ugovora o radu podrazumijeva se, pored ostalog navedenog, i otkaz Ugovora o radu s ponudom izmijenjenog Ugovora (čl. 121. ZR-a) kada radnik odbije ponudu za sklapanje Ugovora o radu s izmijenjenim uvjetima (čl. 107. KU-a).

16.2. Odredbom čl. 108. KU-a određeno je da se obračunom svih dospjelih potraživanja iz čl. 107. tog Kolektivnog ugovora smatra obračun neisplaćenih plaća, naknada plaća i drugih materijalnih potraživanja na koja radnik ima pravo sukladno Kolektivnom ugovoru do dana prestanka radnog odnosa te obračun otpremnina prema Kolektivnom ugovoru i čl. 125. Zakona o radu, a čl. 109. KU je određeno da je ukupna obračunata dospjela potraživanja iz čl. 108. KU-a Industrogradnja d.d. dužna isplatiti u cijelosti u novcu i to najkasnije danom prestanka radnog odnosa.

16.3. Prilog 1 naprijed navedenom Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007. su Tarifni stavovi za 2007. godinu.

17. Uvidom u Izjavu o pristupanju Kolektivnom ugovoru od 24. srpnja 2009., sud je utvrdio da je 24. srpnja 2009. tvrtka Industrogradnja d.o.o. iz Zagreba, Savska cesta 66, pristupila Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007. s jednakim pravima i obvezama koje imaju ugovorne strane koje su sklopile navedeni Kolektivni ugovor, a koje su naprijed poimence navedene. Sama Izjava o pristupanju KU od 24. srpnja 2009. ukazuje na to da je KU vrijedio, a pristupanje je utvrđeno s jednakim pravima i obvezama koje imaju ugovorne strane koje su sklopile KU.

18. Sporazumom od 21. kolovoza 2008. između Grupe Industrogradnja i Sindikata graditeljstva RH i Novog sindikata utvrđeno je da se Kolektivni ugovor za Grupu Industrogradnja usuglašava s tekstom Granskog Kolektivnog ugovora osim Tarifnih stavova za izračun plaće.

19. Sindikat graditeljstva RH i Novi sindikat dopisom od 30. rujna 2008. otkazali su Tarifne stavove od 21. kolovoza 2008. iz razloga što poslodavac nije ispunio obveze iz memoranduma.

20. Činjenica da pravni prednik tuženika - Industrogradnja Grupa d.d. nije poslodavac tužitelja nije relevantna za donošenje odluke u ovome sporu iz razloga što tužitelj svoju tražbinu temelji na Kolektivnom ugovoru od 31. listopada 2007. i preuzetoj obvezi da se ispune sve obveze radnika društava čiji je jedini osnivač Industrogradnja Grupa d.d., a na koja trgovačka društva je upravo pravni prednik tuženika prenio ugovore o radu. Činjenica da je upravo pravni prednik tuženika vršio prijenos ugovora o radu na druga trgovačka društva u sastavu Industrogradnja Grupe d.d., zapravo govori da je radnicima priznavan kontinuitet radnog odnosa pa stoga postoji odgovornost pravnog prednika tuženika i za ispunjenje tih obveza.

21. Iz reagiranja prvobitno označenog tuženika od 10. veljače 2010. na stečaj poslodavca Operativa Zapad d.o.o. (koji prema KU ima isti pravni položaj kao i Operativa Lomnica d.o.o.) proizlazi da prvobitno tuženik isplatio radnicima Operative Zapad dio njihovih potraživanja i preuzeo obvezu isplatiti razliku do punog iznosa preostalih plaća i otpremnina koja eventualno neće biti isplaćene tijekom stečajnog postupka, što također dokazuje da KU nije nikako otkazan.

22. Iako je točno da prednik tuženika nije bio poslodavac tužitelja, već je poslodavac tužitelja bilo trgovačko društvo Industrogradnja d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o., koja je Izjavom od dana 24. srpnja 2009. pristupila Kolektivnom ugovoru zaključenom 31. listopada 2007., ta okolnost nema utjecaja na ocjenu osnovanosti prigovora promašene pasivne legitimacije iznesen po predniku tuženika jer je prednik tuženika odredbom čl. 107. Kolektivnog ugovora sklopljenog 31.

listopada 2007., koji je u to vrijeme poslovao pod nazivom Industrogradnja d.d., preuzeo obvezu da će u slučaju otkazivanja ugovora o radu za sve radnike, bez obzira u kojem d.o.o.-u ili d.d.-u u sastavu Grupe Industrogradnja radili, obračunati i isplatiti radniku sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa, između ostalog i u slučaju otkazivanja Ugovora o radu s ponudom izmijenjenog Ugovora kada radnik odbije ponudu za sklapanje Ugovora o radu s izmijenjenim uvjetima, pa je okolnost da prednik tuženika nije, niti je bio poslodavac tužitelja, potpuno nebitna. Iz naprijed navedenog proizlazi da je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije koju je istaknuo prednik tuženika tijekom postupka.

23. Također, nije točno da bi Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007. bio otkazan 31. rujna 2008. Naime, iz Izjave od 24. srpnja 2009. o pristupanju KU zaključenog 31. listopada 2007. poslodavca tužitelja koji je tada poslovao pod nazivom Industrogradnja d.o.o. i koja je dostavljena strankama tog KU sukladno čl. 199. st. 2. tada važećeg Zakona o radu, da se zaključiti da navedeni KU nije mogao biti otkazan 31. rujna 2008., kako to neosnovano tvrdi tuženik, jer nitko ne može pristupiti ugovoru kojega nema i čije odredbe se ne primjenjuju. Osim toga, "Sporazum" od 21. kolovoza 2008., a niti po sindikatima potpisnicima KU "otkaz memorandumu i Tarifnih stavova" dostavljenog Industrogradnji d.d. ne može imati značaj otkaza Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. Iz dokumentacije proizlazi da "memorandum" sadrži informacije sindikatima o procesu reorganizacije Grupe Industrogradnja, a Tarifnim dijelom KU vrši se razvrstavanje i vrednovanje poslova na osnovi složenosti i uvjeta rada. Kao razlog otkazivanja memorandumu, u dopisu sindikata od 30. rujna 2008. navodi se neispunjavanje preuzetih obveza memorandumom od strane poslodavca, koji nije sastavni dio Kolektivnog ugovora, pa ne stoji tvrdnja tuženika da je otkazan Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007. Tuženik nije dokazao, niti iz provedenih dokaza proizlazi da bi jedna od ugovornih strana, poslodavac kršio obveze preuzete Kolektivnim ugovorom, a što je čl. 103. Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. propisano kao razlog za otkazivanje Kolektivnog ugovora koji je zaključen na neodređeno vrijeme (čl. 115. st. 1. KU).

24. Provedenim dokazima je utvrđeno da je prednik tuženika pasivno legitimiran u ovom predmetu temeljem čl. 107. i 108. Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. koji nije bio otkazan 2008. kako to tvrdi tuženik, već je bio na snazi i u trenutku kada mu je pristupio pravni prednik tužiteljevog poslodavca Industrogradnja d.o.o. 24. srpnja 2009., a i u utuženom periodu. Sud je utvrdio postojanje osnove za dosuđivanje IV tužitelju dospelih potraživanja iz čl. 107. Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007., a koja potraživanja se odnose na obračun otpremnine prema Kolektivnom ugovoru iz čl. 125. Zakona o radu. U konkretnom slučaju ne primjenjuje se supsidijarno KU za graditeljstvo s obzirom da je na snazi bio Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007.

25. Prvobitno označeni tuženik je tijekom postupka dostavio u sudski spis rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-344/2013 od 20. siječnja 2014. o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi nad prednikom tuženika te navodi da je tužitelj u postupku predstečajne nagodbe tražio prioritetan status radnika što mu nije priznato niti mu je moglo biti priznato budući da mu tuženik nikada nije bio poslodavac.

26. U odnosu na navedene navode tuženika treba navesti da je prednik tuženika u postupku predstečajne nagodbe IV tužitelju osporio predmetnu tražbinu na način da je nije priznao kao prioritetnu, a potom ju je još osporio. Međutim, upravo zbog toga što je predmetna tražbina u cijelosti osporena IV tužitelj nije imao pravo glasa niti je kao vjerovnik mogao sudjelovati u daljnjem tijeku postupka predstečajne nagodbe. Dakle, IV tužitelju nisu bili poznati vjerovnici, a niti stranke u postupku predstečajne nagodbe



pa tako nije bio ni stranka koja je sklopila nagodbu, a niti je mogao biti obuhvaćen istom. Tuženik nije mogao sklopiti sa trećim osobama nagodbu koja bi bila pravno obvezujuća za stranke koji je nisu sklopile. Slijedom navedenog nagodba sklopljena u postupku predstečajne nagodbe ne proizvodi pravne učinke u odnosu na tražbinu IV tužitelja koju traži u ovom postupku. Sud je mišljenja da se u konkretnom slučaju nedvojbeno radi o prioritetoj tražbini. Naime, odredbama čl. 104., 105., 106. i 107. KU propisano je da je prednik tuženika dužan svakom radniku izdati obračun svih dospjelih potraživanja – neisplaćenih plaća, naknada plaća i drugih materijalnih potraživanja na koje radnik ima pravo sukladno KU do dana prestanka radnog odnosa te obračun otpremnine i to u formi ovršne isprave. Sukladno čl. 109. KU dospjela potraživanja prednik tuženika se obvezuje isplatiti u novcu. Prioritetne tražbine su sve tražbine iz radnog odnosa, kao i iz kolektivnih ugovora. Kako je pravni prednik tuženika Kolektivnim ugovorom koji nikad nije otkazan preuzeo obveze isplate plaća i otpremnina (što ne mogu biti nikakve druge tražbine nego prioritete) u novcu, to je ovaj sud mišljenja da tražbina IV tužitelja u ovom postupku ne predstavljaju ništa drugo nego prioritetu tražbinu.

27. Tijekom postupka utvrđeno je da je prednik tuženika (Industrogradnja grupa d.d.) pripojen društvu ISTO d.d. te je potom uvidom u sudski registar za Industrogradnju grupa d.d. (prvotno označenog tuženika) utvrđeno je da je u sudski registar upisano brisanje subjekta upisa prvobitno označenog tuženika Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, Kenedyjev trg 2, OIB 19751350811, budući je navedeno društvo prestalo postojati nakon pravomoćno okončanog postupka pripajanja društvu ISTO d.d., Varaždin, OIB: 88502209643. Stoga je rješenjem ovog suda, poslovni broj Pr-3939/14-38 od 23. veljače 2018. (stranica 313-314 spisa) utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari te je određeno da će se postupak nastaviti kada pravni slijednici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine.

28. Tijekom postupka je nadalje utvrđeno da je društvo ISTO d.d. provelo postupak podjele s osnivanjem u kojem postupku su nastala dva nova društva Industrogradnja d.d. i ISTO GRUPA d.d. a što proizlazi iz Izvoda iz sudskog registra za ISTO d.d.

29. U odnosu na navedeno tužitelji su predložili pozvati sva tri društva koja su sudjelovala u podjeli kao solidarne dužnike i u odnosu na njih nastaviti postupak kao pravnim slijednicima prvotno označenog tuženika, odnosno kao solidarnim dužnicima.

30. Nadalje, iz Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu, Poslovni broj: St-529/17-57 od 21. prosinca 2017. proizlazi je da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom ISTO d.d.

31. Rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem Pr-3939/2014-57 od 8. srpnja 2019. (stranica 375-376 spisa) nastavljen je postupak prekinut rješenjem ovog suda, broj: Pr-3939/14-38 od 23. veljače 2018. te su pozvani pravni slijednici tuženika i to: stečajni upravitelj za ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643 - Tomislav Đuričin, OIB: 01733609458 iz Varaždina, Dravska poljana 1, Industrogradnja d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 03714155365 i ISTO Grupa d.d. iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 78858201330 da preuzmu postupak u ovoj pravnoj stvari

31.1. Protiv navedenog rješenja I tuženik ISTO d.d. u stečaju je uložio žalbu, a Županijski sud u Osijeku je svojim rješenjem pod Poslovnim brojem GŽ R-485/2019-2 od 3. prosinca 2020. odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio rješenje ovog suda pod brojem: Pr-3939/2014-57 od 8. srpnja 2019.

32. Nadalje, tijekom postupka nad društvom Industrogradnja d.d., sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 03714155365 je rješenjem Trgovačkog suda u

Varaždinu, broj: St-454/21 od 22. srpnja 2022. otvoren stečajni postupak sa danom 22. srpnja 2022. te je za stečajnog upravitelja imenovana Ivana Klakan.

32.1. Stoga je rješenjem ovog suda, poslovni broj Pr-1742/2022-77 od 8. rujna 2022. (stranica 749-751 spisa) utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari u odnosu na II tuženika jer su nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nad II tuženikom, pozvana je stečajna upraviteljica II tuženika da preuzme postupak te je nastavljen postupak u odnosu na II tuženika Industrogradnja d.d. u stečaju.

32.2. Protiv navedenog rješenja III tuženik Isto grupa d.d. je uložilo žalbu, a Županijski sud u Zagrebu je svojim rješenjem pod Poslovnim brojem GŽ R-112/2023-2 od 2. kolovoza 2023. odbio žalbu III tuženika kao neosnovanu i potvrdio rješenje ovog suda pod brojem: Pr-1742/2022-77 od 8. rujna 2022.

33. Nadalje, tijekom postupka je utvrđeno da je IV tužitelj izvršio prijavu tražbine u stečajnom postupku nad II tuženikom te je Trgovački sud u Varaždinu donio rješenje ST-454/2021 od 20. prosinca 2022. godine o utvrđenim i osporenim tražbinama. Rješenje je objavljeno na e-oglasnoj ploči 23. svibnja 2023. IV tužitelju je stečajna upraviteljica priznala tražbinu, ali ju je vjerovnik Isto Industrogradnja d.o.o. osporio. Stoga je tražbina IV tužitelja svrstana u osporene tražbine, sukladno čl. 269. Stečajnog zakona. Također sud je u točkama 2. i 5. izreke rješenja uputio tužitelja na nastavak započete parnice protiv stečajnog dužnika (II tuženika) zastupanog po osporavatelju ISTO Industrogradnja d.o.o. koji nastupa u ime i račun stečajnog dužnika sukladno čl. 266. st. 2. (obzirom da je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već tekla parnica).

33.1. Također, II tuženik Industrogradnja d.d. u stečaju je svojim podneskom od 6. ožujka 2024. naveo da je stečajna upraviteljica II-tuženika priznala u cijelosti potraživanje VI-tužitelja utuženo u ovoj parnici po osnovi glavnice, kamata i troškova postupka te je dostavila tablice prijavljenih i osporenih tražbina iz stečajnog postupka nad II-tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu St-454/2021 od 5. prosinca 2022. i rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama St-454/2021-128 od 29. veljače 2024. Ističe da je tražbina VI-tužitelja navedena je pod rbr. 78 I. višeg isplatnog reda, a istu je osporio stečajni vjerovnik Isto industrogradnja d.o.o.

34. Nadalje, tijekom postupka je utvrđeno da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-2749/2023 od 4. listopada 2023. koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči 22. studenog 2023., ukinuto rješenje prvostupanjskog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama u stečajnom postupku nad II. tuženikom Industrogradnja d.d. u stečaju ST-454/2021 od 20. prosinca 2022. Rješenjem je ukinuto i rješenje u dijelu koji se odnosi na potraživanje ovdje tužitelja Savu Maksimovića. Unatoč donošenju ukinog rješenja, ovaj sud smatra da nema zapreke za nastavak postupka u odnosu na II tuženika Industrogradnja d.d. u stečaju jer je već održano ispitno ročište u stečajnom postupku St-454/2021 nad II. tuženikom Industrogradnja d.d. u stečaju na kojem su ispitane tražbine te više sukladno zakonu nema mogućnosti promjene očitovanja. Iako je tražbina IV tužitelja priznata po stečajnom upravitelju, ista je osporena po drugom vjerovniku – ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o. Krnica, Duga uvala 1, OIB: 01629444750, kojeg je sud pozvao na glavnu raspravu održanu 7. ožujka 2024. kao zastupnika osporavatelja sve sukladno čl. 266. st. 2. Stečajnog zakona.

35. Slijedom navedenog, pravni slijednici prvotno označenog tuženika (Industrogradnja grupa d.d.) određeni pravomoćnim rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem: Pr-3939/2014-57 od 8. srpnja 2019. i Pr-1742/2022-77 od 8. rujna 2022. i to ISTO d.d. u stečaju, Industrogradnja d.d. u stečaju (zastupana po osporavatelju ISTO Industrogradnja d.o.o.) i ISTO Grupa d.d. su sada označeni kao I, II i III tuženik.

36. Naime, iz svega navedenog proizlazi da su I-III tuženici pravni prednici Industrogradnja grupa d.d., a koje društvo je, pak, pravni prednik društva Industrogradnja d.d. Kako je Industrogradnja d.d. sukladno čl. 107. KU-a preuzela obvezu obračuna i isplate svih dospjelih potraživanja svim radnicima kojima je otkazan ugovor o radu bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu Grupe Industrogradnja rade, tako i I-III tuženici kao pravni slijednici društva Industrogradnje d.d. solidarno odgovaraju za predmetnu obvezu IV tužitelju.

37. U prilog zaključku o pravnom sljedništvu I-III tuženika i njihovoj solidarnoj odgovornosti, kraj svih prethodno obrazloženih razloga, valja istaknuti i nemogućnost isplate predmetnog potraživanja IV tužitelju od strane Industrogradnje d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o. kao njegovog tadašnjeg poslodavca, zbog čega je nad istim društvom i otvoren stečajni postupak. Prema mišljenju ovog suda, upravo je može bitna insolventnost društva u okviru Grupe Industrogradnja (pa tako i Industrogradnje d.o.o., kasnijeg naziva Operative Lomnica d.o.o. kao tadašnjeg poslodavca tužitelja) bilo pitanje kolektivnog pregovaranja koje je riješeno na način da su potpisnici KU-a za slučaj nemogućnosti isplate od strane društava Grupe Industrogradnja kao mehanizam dodatne zaštite prava radnika iz radnog odnosa kao slabije strane člankom 107. KU-a suglasno utanačili da će Industrogradnja d.d. (dakle, pravni prednika I-III tuženika) preuzeti obvezu obračuna i isplate dospjelih potraživanja radnicima (pa tako i radnicima Operative Lomnica d.o.o., ranijeg naziva Industrogradnja d.o.o.).

38. Niti sve kasnije statusne promjene na strani tuženika ne utječu na postojanje predmetne obveze, posebno jer je čl. ZR/09 propisano da osobu koja prenošenjem poduzeća, dijela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti ili na drugi način zlonamjerno izbjegava ispuniti svoje obveze prema radniku, nadležni će sud na zahtjev radnika obvezati na ispunjenje njezinih obveza i u slučaju da ugovor o radu nije sklopljen s tom osobom. Kraj navedenog, i člankom 191. KU-a propisano je da stranke kolektivnog ugovora i osobe na koje se on primjenjuje dužne su u dobroj vjeri ispunjavati njegove odredbe.

39. II tuženik je tijekom postupka naveo da budući da je tražbinu VI-tužitelja osporio stečajni vjerovnik Isto industrogradnja d.o.o. te je sukladno čl. 266. st. 2. Stečajnog zakona isti ovlašten nastupiti u ime i za račun stečajnog dužnika kao osporavatelj tražbine to stoga II-tuženik više nema pravnog interesa sudjelovati u ovoj parnici u odnosu na IV tužitelja.

40. III tuženik svojim podneskom od 5. ožujka 2024. ponovno ističe da je tužba u odnosu na III tuženika nedopuštena te da je III tuženik potpuno pogrešno legitimiran, ističe prigovor zastare, navodi da potraživanja tužitelja nisu potraživanja iz radnog odnosa na koja postupak predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa ne utječe te da tužitelj nikada nije bio radnik Industrogradnje grupa d.d. Nadalje navodi da je nad društvom Industrogradnja grupa d.d. otvoren postupak predstečajne nagodbe pa je sukladno odredbe 70. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodi trebalo tužbu odbaciti kao nedopuštenu, da je kondemnatorni zahtjev u odnosu na III tuženika nedopušten te ističe da je zahtjev IV tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata neosnovan.

41. U odnosu prigovore II i III tuženika treba navesti da je pravomoćnim rješenjem u ovoj pravnoj stvari i to Pr-3939/14-57 od 8. srpnja 2019. nastavljen postupak u odnosu na III. tuženika kao pravnog slijednika ranijeg tuženika INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d., a pravomoćnim rješenjem ovog suda broj Pr-1742/2022-77 od 8. rujna 2022. nastavljen je postupak u odnosu na II tuženika Industrogradnja d.d. u stečaju. Stoga kako je u ovom postupku pravno sljedništvo svih tuženika već pravomoćno

utvrđeno to sud prigovore II i III tuženika u odnosu na njihovo pravno sljedništvo nije posebno razmatrao.

42. Navodi u pogledu zastare prava na naplatu doprinosa su u potpunosti promašeni, budući da je IV tužitelj svoje potraživanje utužio u neto iznosu. Također, pokretanje parnice prekida zastaru, a u ovoj pravnoj stvari tužba je podnesena u roku iz članka 131. ZR, kao što je već navedeno. Također, kao što je već navedeno, činjenica da tužitelj izvorno nije bio zaposlenik prvotno tuženoga nije relevantna u ovom postupku, obzirom da KU na kojemu tužitelj temelji svoju tražbinu i temeljem kojeg je Industrogradnja d.d. čiji je pravni slijednik Industrogradnja Grupa d.d. preuzela ispunjenje svih obveza radnika društva potpisnika KU, a na koja trgovačka društva je pravni prednik tuženika prenio ugovore o radu. Činjenica da je pravni prednik tuženika vršio prijenos ugovora o radu na druga trgovačka društva potpisnike KU govori da je radnicima priznavan kontinuitet radnog odnosa, pa postoji odgovornost pravnog prednika tuženika za ispunjenje tih obveza. Kako se upravo prednik prvotno tuženog, Industrogradnja d.d., obvezao Kolektivnim ugovorom ispuniti potraživanja radnika iz bilo kojeg d.o.o.-a ili d.d.-a u okviru Industrogradnja Grupe (tada je to bio naziv za pravne osobe potpisnice Kolektivnog ugovora) te se upravo on obvezao izdati obračun svih dospjelih potraživanja, a što isti nije učinio, to se tražbina tužitelja imaju smatrati tražbinom prijašnjih dužnikovih radnika, a time i tražbinama prvog višeg isplatnog reda. Ističe se da se u konkretnom slučaju radi o potraživanjima iz radnog odnosa, odnosno potraživanjima na koje predstečajni postupak ne utječe. Naime, postupak predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom tužitelja Industrogradnja Grupa d.d. OIB: 19751350811 (koje društvo je u međuvremenu prestalo postojati) otvoren je 3. siječnja 2013. Pravni prednik tuženika osporio je tražbinu ovdje tužitelja i ista je svrstana u popis osporenih tražbina iako je tužitelj obavijestio FINA-u o postojanju njegove prioritetne tražbina. Sukladno tada važećem Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, tražbina nije obuhvaćena predstečajnom nagodbom niti je to mogla biti, obzirom da se radi o tražbini koja je osporena (sve da i nije prioritetna). U skladu s čl.66. st.12. ZFPPN predstečajna nagodba nema snagu ovršne isprave prema tražbinama koje su osporene, već takvu snagu ima samo prema vjerovnicima čije su tražbine utvrđene, i razlučnim vjerovnicima ako su se odrekli prava na odvojeno namirenje. Dakle, sukladno ZFPPN tužitelj je imao pravo pokretanja postupka za koje je tražbina osporena. Osporene tražbine nisu sadržane u predstečajnoj nagodbi niti to mogu biti.

43. Ovaj sud smatra da praksa na koju se III tuženik poziva nije primjenjiva jer navedeno nije propisivao ZFPPN koji nigdje ne propisuje obvezu usklađenja tužbenog zahtjeva na način kako to propisuje današnji Stečajni zakon u primjeni od 1. rujna 2015. Osim toga, ovakvo pravno tumačenje predstavljalo bi prekomjeran teret za tužitelja u ostvarivanju prava i povredu prava na pravično suđenje. Stav III tuženika da bi tužitelj imao pravo na dobivanje dionica društva koje ne postoji, bilo bi i u suprotnosti sa Zakonom o tržištu kapitala i ZFPPN-om. Uostalom kako bi tužitelji mogli od pravnih slijednika tražiti utvrđenje osnovanosti svoje tražbine prema društvu koje ne postoji i to na obvezu koji nije moguće izvršiti jer ne postoji društvo Industrogradnja Grupa d.d. i isti nije imatelj dionica.

44. IV tužitelj Savo Maksimović je u stečajni postupak nad I tuženikom prijavio predmetnu tražbinu, koja tražbina je rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj St-529/2017-265 od 4. srpnja 2019. osporena kao tražbina II. višeg isplatnog reda te je tužitelj upućen na parnicu. Navedeno rješenje potvrđeno je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6221/2019-3 od 17. prosinca 2019. koje je objavljeno 4. veljače 2020. te je tužitelj u roku od 8

dana od dana dostave 16. veljače 2020. predložio nastavak postupka i tužbeni zahtjev iz kondemnatornog izmijenio u deklaratorni u odnosu na I tuženika.

45. Također kao što je već navedeno IV tužitelj je u stečajnom postupku nad II tuženikom izvršio prijavu tražbine te je sud donio rješenje od 20. prosinca 2022. o utvrđenim i osporenim tražbinama. Tužitelju je stečajna upraviteljica priznala tražbinu, ali ju je vjerovnik Isto Industrogradnja d.o.o. osporio. Stoga je tražbina tužitelja svrstana u osporene tražbine, a sukladno čl. 269. Stečajnog zakona, a kako je sud u točkama 2. i 5. izreke rješenja i uputio tužitelja na nastavak započete parnice protiv stečajnog dužnika zastupanog po osporavatelju ISTO Industrogradnja d.o.o. koji nastupa u ime i račun stečajnog dužnika sukladno čl. 266. st. 2. to je tužitelj u skladu s čl. 269. u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja predložio nastavak postupka i tužbeni zahtjev iz kondemnatornog izmijenio u deklaratorni u odnosu na II tuženika.

46. Člankom 138. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj: 71/15, 104/17, i 36/22 i 27/24, dalje u tekstu: SZ-a) propisano je da u tražbine prvoga višega isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnoga postupka iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti. U tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove (čl. 138. st. 2. SZ-a). Prema čl. 270. SZ-a u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

47. IV tužitelj je u trenutku nastanka obveze bio radnik Industrogradnje d.o.o., kasnijeg naziva Operativa Lomnica d.o.o., koje društvo je bilo u sastavu Grupa Industrogradnja. Budući da je člankom 104. i 106. st. 1. KU-a Industrogradnja d.d. kao pravni prednik I-III tuženika tužiteljima kao radnicima u radnom odnosu u društvu sa ograničenom odgovornošću u sastavu Grupe Industrogradnja priznala kontinuitet neprekinutog radnog odnosa, pa tako i u slučaju osnivanja novih društva te da se člankom 107., 108. i 109. KU-a obvezala obračunati i radnicima isplatiti plaće, naknade plaća, druga materijalna prava iz KU-a i otpremninu, sud je mišljenja da predmetna tražbina IV tužitelja predstavlja tražbinu radnika koje sukladno čl. 138. st. 1. SZ-a ulazi u tražbinu I. višeg isplatnog reda.

48. IV tužitelj je u stečajni postupak nad I tuženikom prijavio svoju tražbinu i to neto iznos 7.992,90 eura (60.222,51 kn) od čega glavnica neto iznosa od 4.293,51 eura (32.349,42 kn), kamate na neto iznos od 2.983,94 eura (22.482,47 kn) i parnični trošak od 715,46 eura (5.390,62 kn), u prilog čemu je i dostavio prijavu tražbine u stečajni postupak i izračun zakonskih zateznih kamata (stranica 501-503 spisa).

49. Nadalje, IV tužitelj je u stečajnom postupku nad II tuženikom prijavio svoju tražbinu i to neto iznos 10.230,25 eura (70.079,82 kn) od čega glavnica neto iznosa od 4.293,51 eura (32.349,42 kn), kamate na neto iznos od 4.070,33 eura (30.667,90 kn) i parnični trošak od 1.866,41 eura (14.062,50 kn), u prilog čemu je i dostavio prijavu tražbine u stečajni postupak i izračun zakonskih zateznih kamata.

50. IV tužitelj u odnosu na troškove postupka ističe kako je njegovo potraživanje s osnova troškova postupka u odnosu na I tuženika i II tuženika sadržano u deklaratornim zahtjevima kao potraživanje s osnova troškova do dana otvaranja stečajnog postupka (za ISTO d.d. - 21. prosinca 2017., a za Industrogradnja d.d. - 22. srpnja 2022.) te se namiruje kao tražbina stečajnog vjerovnika, a nakon otvaranja stečaja tužitelj potražuje troškove kondemnatornim zahtjevom, kao vjerovnik stečajne mase u odnosu na I tuženika ISTO d.d. u stečaju te ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o.

kao osporavatelju njegove tražbine u stečajnom postupku nad II tuženikom INDUSTROGRADNJA d.d. u stečaju.

51. Za troškove parničnog postupka nastale do otvaranja stečajnog postupka nad I i II tuženikom tužitelj je priložio troškovnike.

52. Tijekom postupka I tuženik je predložio da se donese rješenje o obustavi postupka u odnosu na njega sukladno čl. 215.b st. 2. ZPP-a.

53. Člankom 119. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 70/19.) koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., propisano je da postupke u kojima u trenutku stupanja na snagu tog Zakona postoji pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga navedenog u čl. 212. toč. 4. ZPP-a sud može nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni slijednik ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu tog Zakona.

53.1. Rješenje o prekidu postupka je doneseno 23. veljače 2018., tadašnji tužitelji su predložili nastavak postupka te je rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem Pr-3939/2014-57 od 8. srpnja 2019. tuženik ISTO d.d. u stečaju i pozvan kao I tuženik preuzeti postupak, a navedeno rješenje je postalo pravomoćno 3. prosinca 2020., donošenjem drugostupanjskog rješenja. Pravomoćnošću rješenja o pozivanju stečajnog upravitelja na preuzimanje postupka parnica je nastavljena u procesnom smislu čl. 215. st. 1. ZPP-a. Budući su navedena rješenja o prekidu i nastavku postupka donesena prije stupanja na snagu ZIDZPP-a, nije osnovan prijedlog I tuženika za obustavom ovog postupka u odnosu na njega.

54. U odnosu na navode I tuženika da je Planom podjele tražbina prešla na II tuženika ističe se da je u ovom postupku pravomoćno odlučeno da je I tuženik jedan od pravnih slijednika prvobitno označenog tuženika Industrogradnja grupa d.d. i da je kao takav pasivno legitimiran. U odnosu na daljnje navode tuženika ističe se da je solidarna odgovornost svih dužnika postoji i da se Planom podjele niti bilo kojim drugim aktom to ne bi moglo promijeniti. U pogledu odgovornosti društava koja su sudjelovala u podjeli ističe se kako ista odgovaraju solidarno, ograničeno do iznosa vrijednosti imovine koja je prešla na svakog od njih, suglasno planu podjele, umanjeno za obveze koje su pojedinom društvu dodijeljene. Navod I tuženika da je obveza Planom podjele prešla na II tuženika je neosnovan i stoga što navedeno ne isključuje odgovornost društva ISTO d.d. u stečaju kao solidarnog dužnika. Upravo je predmetna zaštita vjerovnika ustanovljena kako njihova prava ne bi bila ugrožena jednostranom radnjom podjele. Međutim, ISTO d.d. u stečaju je univerzalni pravni slijednik- jer je njemu pripojeno društvo INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. što i sam I tuženik navodi. Stoga su neosnovani i za ovaj predmet irelevantni navodi o podjeli trgovačkog društva koja je potom uslijedila. No, prema mišljenju suda i tada postoji solidarna odgovornost.

55. Pri svemu navedenom valja reći da se ovdje radi o potraživanjima iz radnog odnosa (plaće, otpremnine itd.) slijedom čega odgovornost I-III tuženika za obvezu prema tužitelju postoji i temeljem odredbe čl. 137. st.13. Zakona o radu, a i sukladno Direktivi vijeća 2001/23/EZ implementiranoj kroz Zakon o radu koji uređuje odgovornost novog poslodavca kod prijenosa poduzeća i praksu Suda EU takva odgovornost je potvrđena.

56. U odnosu na tvrdnju I tuženika da se sukladno čl. 270. SZ-a u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu ističe se da je IV tužitelji upravo navedeno i traži jer je isti u prijavi tražbine tražio da mu se prizna „potraživanje iz radnog odnosa temeljem KU“ dakle, nesporno kao tražbina I. isplatnog reda te da je raniji stečajni upravitelj tražbine svrstao u I. viši isplatni red. Stoga je ovaj sud stava da tražbina IV

tužitelja predstavljaju tražbinu I višeg isplatnog reda, odnosno da se radi o prioritetnoj tražbini.

57. Visina tužbenog zahtjeva IV tužitelja utvrđena je temeljem isplatne liste sastavljene po Industrogradnji d.o.o., kao i temeljem Pregleda potraživanja radnika također sastavljenog po Industrogradnji d.o.o., koje tuženici tijekom postupka nisu ni na koji način osporili. IV tužitelj potražuje samo neto iznos jer mu je radni odnos prestao prije otvaranja stečajnog postupka nad Operativom Lomnica d.o.o. Stoga su prihvaćeni iznosi na način kako je to IV tužitelj i zatražio, dok je visina zakonskih zateznih kamata na neto iznos utvrđena na temelju izračuna zakonskih zateznih kamata.

57.1. Naime, uvidom u Pregled potraživanja radnika od 12. siječnja 2010. koji je izdao Industrogradnja d.o.o. (stranica 254 spisa) proizlazi da prednik tuženik potvrđuje da IV tužitelj ima potraživanje s osnova otpremnine u iznosu od 32.349,42 kn, s osnova regresa u iznosu od 3.600,00 kn te neisplaćene plaće u iznosu od 52.706,64 kn. Iz isplatne liste za IV tužitelja (stranica 253 spisa) proizlazi da je prednik tuženika Industrogradnja d.o.o. izdao IV tužitelju isplatnu listu na ukupan neto iznos od 36.331,75 i to "odlazak u mirovinu" što je otpremnina u iznosu od 32.349,42 kn te regres 3.600,00 kn, umanjeno za obustavu u iznosu od 385,00 kn, odnosno ukupno neto za isplatu 36.331,75 kn. Iz stanja u spisu proizlazi da je prednik tuženika nakon izdavanja predmetne isplatne liste isplatio IV tužitelju iznos od 3.982,33 kn neto, a što je vidljivo iz izvotka banke od 3. rujna 2010. (stranica 255 spisa) te je ostalo neisplaćeno 32.349,42 kn neto iznosa otpremnine.

58. Najstarije potraživanje tužitelja odnosi se na travanj 2011. s dospijećem 15. svibnja 2011. Budući da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 14. ožujka 2014., ista je podnesena u zastarnom roku od 3 godine predviđenom čl. 131. ZR-a. Kao što je već navedeno, tužitelj je tužbeni zahtjev postavio u neto iznosu, slijedom čega nije osnovan prigovor zastare istaknut od strane III tuženika.

59. Uvidom u troškovnike sa stranica 914-915 spisa je utvrđeno da IV tužitelju pripada, zatraženi trošak, slijedom čega je sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a osnovan zahtjev IV tužitelja za utvrđenjem osnovanosti tražbine na ime troškova u odnosu na I tuženika u iznosu od 715,46 eura (5.390,62 kn prema tadašnjem vps od 199.977,24 kn jer se radilo o više tužitelja) te u odnosu na II tuženika u iznosu od 14.062,50 kn (prema vps od 32.349,42 kn).

60. Slijedom navedenog, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev IV tužitelja i utvrditi da postoje i da su osnovane prethodno navedene tražbine IV tužitelja prema I tuženiku i II tuženiku u I. višem isplatnom redu, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I. i II. izreke presude.

61. U odnosu na III tuženika, visinu tužbenog zahtjeva IV tužitelj je postavio sukladno priležecim ispravama slijedom čega je valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i naložiti III tuženiku isplatiti IV tužitelju iznose kako je to navedeno pod točkom III. izreke. Za potraživanja IV tužitelja prema III tuženiku zatezne kamate na dosuđeni neto iznos teku od 15. svibnja 2011. pa do isplate, tj. od kada je dospjela otpremnina pa do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje: ZOO), a pobliže je označena u izreci presude.

62. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te su IV tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje OT), a prema vrijednosti predmeta spora i konačno preciziranom tužbenom zahtjevu.

63. Obzirom da je IV tužitelj uspio u ovom postupku to su I tuženik, osporavatelj tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad II tuženikom i to ISTO Industrogradnja d.o.o. te III tuženik dužni IV tužitelju solidarno naknaditi prouzročene parnične troškove.

64. Odlučujući o naknadi parničnih troškova IV tužitelja u odnosu na I i II tuženika sud je odlučio primjenom članka 165. stava 1. i 3. SZ-a, kojim je propisano da parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu, uključujući i arbitražne postupke koji su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka bili u tijeku, stečajni upravitelj preuzet će u ime i za račun stečajnoga dužnika. Parnice u svezi s tražbinama koje se prijavljuju u stečajni postupak ne mogu se nastaviti prije nego što su ispitane na ispitnom ročištu. Protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

64.1. Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da svi parnični troškovi nastali do otvaranja stečajnog postupka predstavljaju potraživanja koja se moraju prijaviti u stečajnom postupku i u odnosu na koje je osoba koja ima pravo potraživati te troškove stečajni vjerovnik. Nasuprot tome, u odnosu na troškove postupka koji su u parnici nastali nakon nastavljanja postupka osoba koja ima pravo na te troškove je ili stečajni vjerovnik (ako je stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja parnice priznao tužbeni zahtjev ili se odrekao tužbenog zahtjeva) ili vjerovnik stečajne mase (ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja postupka nije priznao tužbeni zahtjev niti se odrekao tužbenog zahtjeva), pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom te stranke u sporu.

65. Nesporno je da je IV tužitelj u stečajnom postupku nad I tuženikom prijavio u trošak u iznosu od 5.390,62 kn nastao do otvaranja stečajnog postupka nad ovim dužnikom, kao i da je u stečajnom postupku nad II tuženikom prijavio u trošak u iznosu od 14.062,50 kn nastao do otvaranja stečajnog postupka nad ovim dužnikom, a vezano za ovu parnicu. Stoga je ovaj sud IV tužitelja odbio sa zahtjevom za naknadom tog dijela parničnog troška te mu dosudio samo trošak nastao nakon nastavka ovog parničnog postupka, u odnosu na navedenoe tuženike.

66. Također prema stavu ovog suda IV tužitelj osnovano nakon otvaranja stečaja nad II tuženikom potražuje troškove kondemnatornim zahtjevom, kao vjerovnik stečajne mase u odnosu ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o. kao osporavatelju njegove tražbine u stečajnom postupku nad II. tuženikom.

67. IV tužitelju su priznati slijedeći troškovi: za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 12. rujna 2014. 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu održanom 20. listopada 2014. 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 2. prosinca 2014. 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 2. listopada 2015. 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu održanom 7. listopada 2015. 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), za zastupanje na ročištu održanom 28. listopada 2015. 50 bodova (Tbr. 9/2 OT), za sastav obrazloženog podneska od 30. listopada 2015. 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu održanom 11. studenog 2016. 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 4. rujna 2017. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav podneska od 12. ožujka 2018. 25 bodova (Tbr. 8/4 OT), za sastav podneska od 30. listopada 2018. 25 bodova (Tbr. 8/4 OT), za sastav



obrazloženog podneska od 31. svibnja 2019. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav odgovora na žalbu protiv rješenja 50 bodova (Tbr. 10/6 OT), za sastav obrazloženog podneska od 16. veljače 2020. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav obrazloženog podneska od 17. lipnja 2022. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav obrazloženog podneska od 9. rujna 2023. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav obrazloženog podneska od 22. siječnja 2024. u zatraženom iznosu od 25 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav obrazloženog podneska od 12. veljače 2024. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 8/3 OT), za sastav obrazloženog podneska od 7. ožujka 2024. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 8/3 OT) te za zastupanje na ročištu održanom 7. ožujka 2024. 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), dakle ukupno iznosi 1300 bodova, a što uz vrijednost boda od 2,00 eura, uvećano za trošak PDV-a od 25% sveukupno trošak tužitelja iznosi 3.250,00 eura.

68. Od utvrđenog iznosa 3.250,00 eura valjao je odbiti iznos od 715,46 eura (5.390,62 kn) koji trošak je utvrđen kao trošak do otvaranja stečajnog postupka nad I tuženikom, nakon čega se dobije iznos od 2.534,54 eura, kao iznos koji je I tuženik dužan naknaditi IV tužitelju na ime troškova postupka solidarno s druga dva tuženika. Od iznosa od 3.250,00 eura valjao je odbiti iznos od 1.866,41 eura (14.062,50 kn) koji trošak je utvrđen kao trošak do otvaranja stečajnog postupka nad II tuženikom, nakon čega se dobije iznos od 1.383,59 eura, kao iznos koji je osporavatelj tražbine ISTO Industrogradnja d.o.o. u ime i za račun II tuženika dužan naknaditi IV tužitelju kao stečajnom vjerovniku solidarno s druga dva tuženika na ime troškova parničnog postupka. III tuženik je obvezan da nadoknadi IV tužitelju iznos od 3.250,00 eura na ime troškova parničnog postupka solidarno s druga dva tuženika.

69. Tužitelju su temeljem članka 27. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a („Narodne novine“, broj 80/22), dosuđene zatezne kamate na parnični trošak po stopi zatezne kamate određene čl. 29. st. 2. ZOO-a, tekućima od presuđenja do isplate.

70. IV tužitelju nije priznat zatraženi trošak za sastav podneska od 21. siječnja 2014. kojim povlači tužbu u odnosu na druge tužitelje jer isto nije bilo potrebno za vođenje parnice u odnosu na IV tužitelja u smislu čl. 155. ZPP-a. Tužitelju je za zastupanje na ročištu održanom 28. listopada 2015. priznat trošak po Tbr. 9/2 OT, budući da se u konkretnom slučaju raspravljalo samo o procesnim pitanjima. Tužitelju je za sastav podnesaka od 12. veljače 2024. i 7. ožujka 2024. priznat trošak po Tbr. 8/3 OT, jer isti spadaju u navedenu kategoriju. Slijedom navedenog, zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu preko dosuđenog je odbijen.

71. S obzirom da je I tuženik u cijelosti izgubio spor, sud je njegov zahtjev za naknadu troška odbio temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

72. Iz navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

U Zagrebu, 8. travnja 2024.

Sutkinja:

Danijela Marotti Andrić

**POUKA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom Županijskom sudu u roku od 8 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pismeno, u 4 primjerka, putem ovog suda.

**DNA:**

1. I-tužiteljici
2. II-tužitelju
3. III-tužitelju
4. punomoćnici IV-tužitelja
5. stečajnom upravitelju I-tuženika
6. stečajnom upravitelju II-tuženiku
7. osporavatelju ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o., Krnica, Duga uvala 1,I
8. III-tuženiku

Broj zapisa: **9-30866-05e4a**

Kontrolni broj: **0f1ee-e8209-e4186**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Danijela Marotti Andrić, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.